

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 97/67/EF**av 15. desember 1997****om felles regler for utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet og forbedring av tjenestenes kvalitet(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 57 nr. 2, artikkel 66 og artikkel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,

under henvisning til europaparlamentsresolusjon av 22. januar 1993 om grønnboken om utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet⁽⁴⁾,

under henvisning til rådsresolusjon av 7. februar 1994 om utviklingen av EF-posttjenester⁽⁵⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽⁶⁾, på grunnlag av Forlikskomiteens felles forslag av 7. november 1997, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det bør treffes tiltak for å opprette et indre marked i samsvar med traktatens artikkel 7 A. Det indre marked skal utgjøre et område uten indre grenser, der fritt varebytte og fri bevegelighet for personer, tjenester og kapital er sikret.
- 2) Det er av avgjørende betydning for økonomisk og sosial utjevning i Fellesskapet at det opprettes et indre marked i postsektoren, ettersom posttjenester er et grunnleggende redskap for kommunikasjon og handel.

(*) Denne rettsakten, kunngjort i EFT L 15 av 21.1.1998, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 91/98 av 25. september 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 322 av 2.12.1995, s. 22. og EFT C 300 av 10.10.1996, s. 22.

(2) EFT nr. C 174 av 17.6.1996, s. 41.

(3) EFT nr. C 337 av 11.11.1996, s. 28.

(4) EFT nr. C 42 av 15.2.1993, s. 240.

(5) EFT nr. C 48 av 16.2.1994, s. 3.

(6) Europaparlamentsuttalelse av 9. mai 1996 (EFT nr. C 152 av 27.5.1996, s. 20), Rådets felles holdning av 29. april 1997 (EFT nr. C 188 av 19.6.1997, s. 9) og europaparlamentsbeslutning av 16. september 1997 (EFT C 304 av 6.10.1997, s. 34), europaparlamentsbeslutning av 19. november 1997 og rådsbeslutning av 1. desember 1997.

- 3) Kommisjonen framla 11. juni 1992 grønnboken om utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet og 2. juni 1993 en melding om retningslinjer for utviklingen av EF-posttjenester.
- 4) Kommisjonen har foretatt omfattende, åpne rådspøringer om de forhold ved posttjenester som er av interesse for Fellesskapet, og de berørte parter i postsektoren har framlagt sine synspunkter for Kommisjonen.
- 5) Det nåværende omfanget av den universelle posttjenesten og vilkårene for tjenesteytingen varierer betydelig fra en medlemsstat til en annen. Det er særlig store forskjeller mellom medlemsstatene når det gjelder tjenesteytingens kvalitet.
- 6) Postforbindelsen over landegrensene svarer ikke alltid til brukernes og de europeiske borgernes forventninger, og ytingen av posttjenester over landegrensene i Fellesskapet er i dag utilfredsstillende.
- 7) Forskjellene som er fastslått i postsektoren har betydelig innvirkning på de virksomhetssektorer som er særlig avhengige av postsektoren, og utgjør et reelt hinder for utjevningen i Fellesskapet, ettersom regioner der posttjenestene ikke er av tilstrekkelig høy kvalitet, er i en ugunstig situasjon både når det gjelder postformidling og varedistribusjon.
- 8) Det er nødvendig å treffe tiltak med sikte på en gradvis og kontrollert liberalisering av markedet og å opprettholde en rimelig likevekt i anvendelsen av disse tiltakene for å sikre adgangen til å yte tjenester i postsektoren i Fellesskapet som helhet, samtidig som det tas hensyn til de rettigheter og plikter som tilfaller yterne av den universelle tjenesten.
- 9) Det er derfor nødvendig å treffe tiltak på fellesskapsplan for å sikre en mer omfattende harmonisering av vilkårene for postsektoren, og det må derfor fastsettes felles regler.
- 10) I samsvar med nærhetsprinsippet bør det vedtas et sett generelle prinsipper på fellesskapsplan, mens nærmere fastsettelse av framgangsmåter bør overlates til medlemsstatene, slik at de kan velge den ordning som er best tilpasset deres egen situasjon.

- 11) Det er viktig at det på fellesskapsplan sikres en universell posttjeneste med et minste sett av tjenester av en bestemt kvalitet som skal ytes i hver medlemsstat til en pris som er overkommelig for samtlige brukere, uansett geografisk plassering i Fellesskapet.
- 12) Den universelle tjenesten har som mål å gjøre postnettet tilgjengelig for samtlige brukere ved særlig å tilby et tilstrekkelig antall tilgangspunkter og tilfredsstillende vilkår hva angår hyppigheten av innsamling og formidling av post. Den universelle tjenesten må ytes slik at det grunnleggende kravet til driftssikkerhet oppfylles, samtidig som en tilpasning til brukernes behov skal være mulig, og passende og lik behandling av brukerne skal kunne sikres.
- 13) Den universelle tjenesten må omfatte tjenester både nasjonalt og over landegrensene.
- 14) Brukerne av den universelle tjenesten må få relevant informasjon om tilbudet av tjenester, vilkårene for yting og bruk av tjenester, kvaliteten på tjenestene som ytes, samt takster.
- 15) Dette direktivs bestemmelser om yting av den universelle tjenesten berører ikke den rett som ytere av den universelle tjenesten har til å forhandle avtaler med kundene individuelt.
- 16) Det synes berettiget å opprettholde et sett av tjenester som kan reserveres, i samsvar med traktatens bestemmelser og med forbehold for konkurransereglene, for å sikre at den universelle tjenesten drives på økonomisk likevektige vilkår. Liberaliseringen bør ikke være til hinder for at visse tjenester som medlemsstatene har innført for blinde og svaksynte, fortsatt kan ytes gratis.
- 17) Postsendinger på 350 g og mer utgjør mindre enn 2 % av brevmengden og mindre enn 3 % av inntektene innen offentlige posttjenester. Priskriteriet (fem ganger grunntaksten) vil gjøre det lettere å skille mellom en reservert tjeneste og en ekspresstjeneste, som er blitt liberalisert.
- 18) Ettersom den grunnleggende forskjellen mellom ekspresstjeneste og den universelle tjenesten er den verdiøkning (uansett form) som ekspresstjenesten gir, og som vektlegges av kundene, er den mest effektive måten å fastslå verdiøkningens størrelse på å undersøke hvor mye kundene er villige til å betale i tillegg, men uten at dette berører grensen for pris i den reserverte tjenestens område, som skal overholdes.
- 19) Det er rimelig at det i en overgangsperiode fortsatt er tillatt å reservere direktereklame og post over landegrensene innen de fastsatte grenser for pris og vekt. Som en tilleggsstappe med henblikk på gjennomføringen av det indre marked i postsektoren bør Europaparlamentet og Rådet senest 1. januar 2000 etter forslag fra Kommisjonen framlagt etter en ny vurdering av sektoren, treffe beslutning om ytterligere gradvis og kontrollert liberalisering av postmarkedet, særlig med henblikk på liberaliseringen av grensekryssende post og direktereklame, og om en ny vurdering av grensene for pris og vekt.
- 20) Av hensyn til offentlig orden og sikkerhet kan medlemsstatene ha berettiget interesse av å overdra retten til å plassere postkasser beregnet på postsendinger på offentlige steder til én eller flere enheter som utpekes av medlemsstatene. Av samme grunner kan de utpeke den enhet eller de enheter som har rett til å utstede frimerker med angivelse av opprinnelseslandet, samt de enheter som er ansvarlige for rekommandert post i forbindelse med rettergang eller administrative framgangsmåter i samsvar med nasjonal lovgivning. De kan også angi medlemskap i Den europeiske union ved å anvende symbolet med tolv stjerner.
- 21) Nye tjenester (tjenester som klart skiller seg fra de tradisjonelle tjenestene) og dokumentutveksling inngår ikke i den universelle tjenesten, og det er derfor ingen grunn til å la dem være reservert ytere av den universelle tjenesten. Dette får også anvendelse på egenformidling (yting av posttjenester ved den fysiske eller juridiske person som er opphavsmann til sendingen, eller innsamling og transport av en slik sending ved en tredjemann som utelukkende handler på vegne av personen), som ikke inngår i kategorien tjenester.
- 22) Medlemsstatene bør ved passende rutiner for tillatelse på sitt territorium kunne regulere ytingen av posttjenester som ikke er reservert ytere av den universelle tjenesten. Disse rutinene bør være oversiktlige, ikke-diskriminerende, forholdsmessige og bygge på objektive kriterier.
- 23) Medlemsstatene bør kunne la tildelingen av lisenser være underkastet vilkårene for den universelle tjenesten eller krav om økonomiske bidrag til et fond beregnet på å gi ytere av den universelle tjenesten kompensasjon for urimelige økonomiske byrder de pådrar seg ved å yte denne tjenesten. Medlemsstatene bør kunne la det inngå som et krav i tillatelsen at virksomheten som gis tillatelse, ikke skal krenke den enerett eller særrett som ytere av den universelle tjenesten har til de reserverte tjenestene. Dersom direktereklame liberaliseres, kan det for kontrollformål innføres et identifikasjonssystem for slik reklame.
- 24) Det må treffes nødvendige tiltak for å harmonisere de rutiner for tillatelse som er fastsatt av medlemsstatene, og som regulerer det kommersielle tilbudet av ikke-reserverte tjenester til allmennheten.
- 25) Dersom det viser seg nødvendig, skal det treffes tiltak for å sikre at vilkårene for tilgangen til det offentlige postnettet i medlemsstatene er oversiktlige og ikke-diskriminerende.
- 26) For å sikre forsvarlig forvaltning av den universelle tjenesten og unngå konkurransevridning bør takstene som anvendes for den universelle tjenesten være oversiktlige, ikke-diskriminerende og stå i forhold til kostnadene.

- 27) Vederlaget for å yte posttjenester over landegrensene i Fellesskapet, med forbehold for det minste sett av forpliktelse som følger av Verdenspostforeningens bestemmelser, bør være innrettet mot dekning av formidlingskostnadene som ytere av den universelle tjenesten i bestemmelsesstaten pådrar seg. Dette vederlaget bør også ved fastsettelse av kvalitetsmål oppmuntre til forbedring eller opprettholdelse av kvaliteten på tjenester som ytes over landegrensene. Dette vil berettigede egnede ordninger som kan sikre rimelig dekning av kostnadene, og som særlig er knyttet til den oppnådde kvaliteten på tjenesten.
- 28) Det er nødvendig med et regnskapsmessig skille mellom de forskjellige reserverte tjenestene og de ikke-reserverte tjenestene for å skape oversikt over de reelle kostnadene ved de forskjellige tjenestene og for å unngå at kryssubsidiering fra området for reserverte tjenester til området for ikke-reserverte tjenester får ugunstig innvirkning på konkurransevilkårene på sistnevnte område.
- 29) For å sikre anvendelsen av prinsippene nevnt i de tre foregående betraktninger bør ytere av den universelle tjenesten innen rimelig tid innføre systemer for kostnadsregnskap som kan kontrolleres på uavhengig grunnlag og gjøre det mulig å fordele kostnadene mellom tjenestene så nøyaktig som mulig på grunnlag av oversiktlige framgangsmåter. Slike krav kan oppfylles f.eks. ved anvendelse av prinsippet om full kostnadsfordeling. Det kan være unødvendig med systemer for kostnadsregnskap i en situasjon med reelt fri konkurranse.
- 30) Det er viktig å ta hensyn til brukerne, som har rett til tjenester av høy kvalitet. Det må derfor gjøres anstrengelser for å forbedre og styrke kvaliteten på tjenestene som ytes på fellesskapsplan. En slik forbedring av kvaliteten krever at medlemsstatene fastsetter standarder som gjelder for tjenestene som utgjør den universelle tjenesten, og som ytere av den universelle tjenesten må oppfylle eller overgå.
- 31) Den kvalitet brukerne forventer av tjenesten, utgjør et viktig forhold ved tjenesten som ytes. Standarder for vurdering av tjenestens kvalitet og graden av kvalitet som oppnås, må offentliggjøres i brukernes interesse. Det er nødvendig at det finnes harmoniserte kvalitetsstandarder for tjenester og felles målemetoder, slik at det kan vurderes om tjenestenes kvalitet er ensartet på fellesskapsplan.
- 32) Nasjonale kvalitetsstandarder må fastsettes av medlemsstatene i samsvar med fellesskapsstandardene. Kvalitetsstandarder for tjenester som ytes over landegrensene i Fellesskapet, som krever felles deltakelse fra minst to ytere av den universelle tjenesten fra to ulike medlemsstater, må defineres på fellesskapsplan.
- 33) Det må regelmessig foretas uavhengige kontroller på harmonisert grunnlag av om disse standardene oppfylles. Brukerne må ha rett til å bli holdt underrettet om resultatene av kontrollene, og medlemsstatene må sørge for å gripe korrigerende inn dersom resultatene viser at kvalitetsstandardene ikke er oppfylt.
- 34) Rådskonferansen 93/13/EØF av 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrukeravtaler⁽¹⁾ får anvendelse på postoperatører.
- 35) Behovet for forbedring av tjenestenes kvalitet innebærer at eventuelle tvister må avgjøres raskt og effektivt. I tillegg til den klageadgang som foreligger i henhold til nasjonal rett og fellesskapsrett, bør det fastsettes en framgangsmåte for klagebehandling. Denne framgangsmåten bør være oversiktlig, enkel og økonomisk overkommelig og bør kunne benyttes av alle interesserte parter.
- 36) For å bedre sammenkoplingen av postnettene og av hensyn til brukerne må den tekniske standardiseringen påskyndes. Teknisk standardisering er uunnværlig for å fremme samtrafikkvevnet til de nasjonale nettene og å oppnå en effektiv universell tjeneste på fellesskapsplan.
- 37) Retningslinjene på området europeisk standardisering fastsetter at spesialiserte arbeider innen teknisk standardisering skal overlates til Den europeiske standardiseringsorganisasjon.
- 38) Det bør nedsettes en komité som skal bistå Kommissjonen i gjennomføringen av dette direktiv, særlig med hensyn til de framtidige arbeider for å utvikle tiltak knyttet til kvaliteten på den grensekryssende tjenesten i Fellesskapet og til teknisk standardisering.
- 39) For at den universelle tjenesten skal virke hensiktsmessig, og for å sikre konkurranse på like vilkår i området for ikke-reserverte tjenester er det viktig å skille mellom funksjonene til reguleringsorganet på den ene side og postoperatøren på den annen side. Ingen postoperatør kan være både dommer og interessert part. Det påhviler medlemsstaten å definere status for én eller flere nasjonale reguleringsmyndigheter, som kan være en offentlig myndighet eller en uavhengig enhet utpekt for dette formål.
- 40) Det må undersøkes hvilken innvirkning de harmoniserte vilkårene har på virkemåten til det indre marked for posttjenester. Kommissjonen skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktiv, herunder relevant informasjon om utviklingen i sektoren, særlig om økonomiske, sosiale, sysselsettingsmessige og teknologiske forhold, tre år etter ikrafttredelsesdatoen og i alle tilfeller senest 31. desember 2000.
- 41) Dette direktiv berører ikke anvendelsen av traktatens bestemmelser, særlig ikke konkurransereglene og bestemmelsene om adgangen til å yte tjenester.
- 42) Medlemsstatene kan i alle tilfeller opprettholde eller innføre mer liberale tiltak for postsektoren enn dem som er fastsatt i dette direktiv, eller, dersom dette direktiv opphører å gjelde,

(¹) EFT nr. L 95 av 21.4.1993, s. 29.

opprettholde de tiltak de har truffet for å sette det i kraft, forutsatt at tiltakene i hvert enkelt tilfelle er i samsvar med traktaten.

- 43) Dette direktiv bør få anvendelse inntil 31. desember 2004, med mindre Europaparlamentet og Rådet treffer en annen beslutning etter forslag fra Kommisjonen.
- 44) Dette direktiv får ikke anvendelse på virksomheter som ikke omfattes av Fællesskapets regelverk, som dem nevnt i avdeling V og VI i traktaten om Den europeiske union, og ikke i noe tilfelle på virksomheter knyttet til offentlig sikkerhet, forsvar, rikets sikkerhet (herunder økonomisk stabilitet dersom virksomheten berører rikets sikkerhet) eller statens virksomhet på det strafferettslige område.
- 45) For foretak som ikke er etablert i Fællesskapet, er dette direktiv ikke til hinder for at det vedtas tiltak i samsvar med både fællesskapsretten og gjeldende internasjonale forpliktelser som tar sikte på å sikre medlemsstatenes borgere likeverdig behandling i tredjestater. Fællesskapsforetak bør i tredjestater nyte godt av en behandling og en faktisk markedsadgang tilsvarende den behandling og markedsadgang som de berørte tredjestaters borgere nyter godt av av i Fællesskapet —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL 1

Formål og virkeområde

Artikkel 1

I dette direktiv fastsettes felles regler for

- yting av en universell posttjeneste i Fællesskapet,
- kriterier for hvilke tjenester som kan reserveres ytere av den universelle tjenesten, og vilkår for yting av ikke-reserverte tjenester,
- prinsipper for fastsettelse av takster og innsyn i regnskapene til den universelle tjenesten,
- fastsettelse av kvalitetsstandarder for yting av den universelle tjenesten og innføring av et system som skal sikre at disse standardene oppfylles,
- harmonisering av tekniske standarder,
- opprettelse av uavhengige nasjonale reguleringsmyndigheter.

Artikkel 2

I dette direktiv menes med:

- 1) «posttjenester»: tjenester som består i innsamling, sortering, transport og utlevering av postsendinger,
- 2) «offentlig postnett»: den samlede organisasjon og alle de midler yteren eller yterne av den universelle tjenesten benytter seg av, særlig med sikte på
 - innsamling av postsendinger som omfattes av en universell tjenesteplikt, fra tilgangspunkter over hele territoriet,
 - transport og behandling av disse sendingene fra tilgangspunktet i postnettet til formidlingscenteret,
 - utlevering til adressen som er angitt på sendingen,
- 3) «tilgangspunkt»: fysiske innretninger, herunder postkasser som er stilt til rådighet for allmennheten på offentlig sted eller i lokalene til yteren av den universelle tjenesten, der kundene kan levere postsendinger til det offentlige postnettet,
- 4) «innsamling»: operasjon som består i å samle inn postsendinger som er innlevert til tilgangspunktene,
- 5) «utlevering»: prosessen fra sortering på formidlingscenteret til levering av postsendinger til mottakerne,
- 6) «postsending»: en adressert sending i den endelige form som den skal transporteres i av yteren av den universelle tjenesten. I tillegg til brevpostsendinger omfatter slike sendinger f.eks. bøker, kataloger, aviser, tidsskrifter og postpakker som inneholder varer med eller uten salgsværdi,
- 7) «brevpostsending»: en skriftlig melding på et hvilket som helst underlag som skal transporteres og leveres til adressen angitt av senderen på selve sendingen eller på emballasjen. Bøker, kataloger, aviser og tidsskrifter skal ikke anses som brevpostsendinger,
- 8) «direktereklame»: en melding bestående av bare reklame- eller markedsføringsmaterieell som bortsett fra mottakerens navn, adresse, identifikasjonsnummer og andre tilpasninger som ikke endrer meldingens art, inneholder en identisk melding som sendes til et stort antall personer, og som skal transporteres og leveres til adressen angitt av senderen på selve sendingen eller på emballasjen. Den nasjonale reguleringsmyndigheten i den enkelte medlemsstat skal fortolke uttrykket «stort antall personer» og offentliggjøre definisjonen som følger av dette. Regninger, fakturaer, kontoutskrifter og andre ikke-identiske meldinger skal ikke anses som direktereklame. En melding som inneholder direktereklame og andre sendinger i samme emballasje, skal ikke anses som direktereklame. Direktereklame omfatter både innenlandsk og grensekryssende direktereklame,
- 9) «rekommandert sending»: en postsending som mot et fast beløp garanteres mot tap, tyveri eller skade, og som gir senderen, eventuelt på vedkommendes anmodning, et bevis på innlevering av postsendingen og/eller på levering til mottakeren,

- 10) «verdisending»: en postsending som er forsikret for det beløp som senderen angir, i tilfelle tap, tyveri eller skade,
- 11) «grensekryssende post»: post fra eller til en medlemsstat eller en tredjestat,
- 12) «dokumentutveksling»: tilveiebringelse av midler, herunder det forhold at tredjemann stiller til rådighet midlertidige lokaler og transportmidler, som gir mulighet til egenformidling ved gjensidig utveksling av postsendinger mellom brukerne som abonnerer på denne tjenesten,
- 13) «yter av den universelle tjenesten»: offentlig eller privat enhet som helt eller delvis yter den universelle posttjenesten i en medlemsstat, og hvis navn er meddelt Kommissjonen i samsvar med artikkel 4,
- 14) «tillatelse»: enhver tillatelse som fastsetter de rettigheter og plikter som er særskilte for postsektoren, og som gjør det mulig for foretak å yte posttjenester og eventuelt å opprette eller drive postnett for å yte slike tjenester, i form av en «generell tillatelse» eller «individuell lisens» som definert nedenfor:
- med «generell tillatelse» menes en tillatelse som fritar det berørte foretak fra å innhente uttrykkelig godkjenning fra den nasjonale reguleringsmyndigheten for det utøver rettighetene som følger av tillatelsen, uansett om denne reguleres av en «gruppelicens» eller generell lovgivning, og uansett om denne lovgivningen fastsetter registrerings- eller meldingsordninger,
 - med «individuell lisens» menes en tillatelse som tildeles av en nasjonal reguleringsmyndighet, og som gir foretaket særlige rettigheter eller underkaster dets virksomhet særlige vilkår som eventuelt får anvendelse i tillegg til den generelle tillatelsen, dersom foretaket ikke kan utøve de aktuelle rettigheter før det har innhentet godkjenning fra den nasjonale reguleringsmyndigheten,
- 15) «terminalavgifter»: vederlag til ytere av den universelle tjenesten for formidling av inngående post som består av postsendinger fra en annen medlemsstat eller fra en tredjestat,
- 16) «sender»: en fysisk eller juridisk person som er postsendingens opphavsmann,
- 17) «bruker»: enhver fysisk eller juridisk person som i kraft av å være sender eller mottaker nyter godt av at den universelle tjenesten ytes,
- 18) «nasjonal reguleringsmyndighet»: det organ eller de organer i den enkelte medlemsstat som av medlemsstaten blant annet er blitt betrodd de reguleringsfunksjoner som følger av dette direktiv,

- 19) «grunnleggende krav»: de generelle ikke-økonomiske hensyn som kan føre til at en medlemsstat setter vilkår for yting av posttjenester. Slike hensyn er posthemmelighet, nettets sikkerhet når det gjelder transport av farlig gods, og, der det er berettiget, datasikring, miljøvern og arealplanlegging.

Datasikring kan omfatte sikring av persondata, fortrolighet med hensyn til overført eller lagret informasjon samt vern av privatlivets fred.

KAPITTEL 2

Universell tjeneste

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal på sitt territorium sørge for at brukerne til enhver tid har til rådighet en universell tjeneste som tilbyr posttjenester av en bestemt kvalitet til priser som er overkommelige for samtlige brukere.
2. For dette formål skal medlemsstatene treffe tiltak slik at det tas hensyn til brukernes behov med hensyn til tettheten av tilgangspunkter.
3. De skal treffe tiltak som sikrer at yteren eller yterne av den universelle tjenesten alle virkedager og minst fem dager i uken, med mindre det etter de nasjonale reguleringsmyndigheters syn foreligger ekstraordinære omstendigheter eller særskilte geografiske forhold, kan garantere at det foretas minst
 - én innsamling,
 - én levering til alle fysiske eller juridiske personers bosted eller fysiske adresse, eller unntaksvis, på vilkår fastsatt av den nasjonale reguleringsmyndigheten, til egnede innretninger.
 Kommissjonen og samtlige nasjonale reguleringsmyndigheter skal underrettes om ethvert avvik eller unntak en nasjonal reguleringsmyndighet godkjenner i samsvar med dette nummer.
4. Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for at den universelle tjenesten skal kunne yte minst følgende tjenester:
 - innsamling, sortering, transport og utlevering av postsendinger på inntil 2 kg,
 - innsamling, sortering, transport og utlevering av postpakker på inntil 10 kg,
 - behandling i forbindelse med rekommanderte sendinger og verdisendinger.

5. De nasjonale reguleringsmyndigheter kan heve grensen for vekt for postpakker som omfattes av den universelle tjenesten, til høyst 20 kg og kan fastsette særskilte ordninger for levering på døren av slike pakker.

Uten hensyn til grensen fastsatt av en gitt medlemsstat for hvor mye postpakker som omfattes av den universelle tjenesten, skal kunne veie, skal medlemsstatene sørge for at postpakker på inntil 20 kg som de mottar fra andre medlemsstater, formidles på deres territorium.

6. Minimums- og maksimumsmålene for de aktuelle postsendingene er de som er fastsatt i postpakkekonvensjonen og -ordningen som er vedtatt av Verdenspostforeningen.

7. Den universelle tjenesten som definert i denne artikkel omfatter både nasjonale tjenester og grensekryssende tjenester.

Artikkel 4

Hver medlemsstat skal sørge for at den universelle tjenesten ytes, og at Kommisjonen underrettes om de tiltak den treffer for å oppfylle denne forpliktelsen, særlig om navnet til yteren eller yterne av den universelle tjenesten. Hver medlemsstat skal i samsvar med fellesskapsretten fastsette de forpliktelser og rettigheter som tilfaller yteren eller yterne av den universelle tjenesten, og offentliggjøre dem.

Artikkel 5

1. Hver medlemsstat skal treffe tiltak for at følgende krav til ytingen av den universelle tjenesten oppfylles:

- det skal tilbys en tjeneste som sikrer at de grunnleggende kravene oppfylles,
- brukerne skal tilbys identiske tjenester når vilkårene er sammenlignbare,
- tjenesten skal ytes uten noen form for forskjellsbehandling, særlig når det gjelder politiske, religiøse eller ideologiske forhold,
- tjenesten skal ikke avbrytes eller stanses, unntatt i tilfeller av force majeure,
- tjenesten skal utvikles på bakgrunn av tekniske, økonomiske og sosiale forhold samt brukernes behov.

2. Bestemmelsene i nr. 1 skal ikke være til hinder for tiltak som medlemsstatene treffer av hensyn til allmennhetens interesser i henhold til traktaten, særlig artikkel 36 og 56, som særlig omhandler offentlig moral, offentlig sikkerhet, herunder strafferettslig etterforskning, og offentlig orden.

Artikkel 6

Medlemsstatene skal treffe tiltak for at yteren eller yterne av den universelle tjenesten regelmessig gir brukerne tilstrekkelig detaljerte og ajourførte opplysninger om egenskaper ved den universelle tjenesten som tilbys, særlig med hensyn til alminnelige vilkår for tilgang til denne tjenesten, priser og nivå for kvalitetsstandarder. Disse opplysningene skal offentliggjøres på passende måte.

Medlemsstatene skal innen tolv måneder etter ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv underrette Kommisjonen om hvordan de opplysninger som skal offentliggjøres i henhold til første ledd, gjøres tilgjengelige. Kommisjonen skal snarest mulig underrettes om alle senere endringer.

KAPITTEL 3

Harmonisering av tjenester som kan reserveres

Artikkel 7

1. I den grad det er nødvendig for å opprettholde den universelle tjenesten, skal de tjenester som den enkelte medlemsstat kan reservere for yteren eller yterne av den universelle tjenesten, være innsamling, sortering, transport og utlevering av brevpostsendinger innenlands med vekt inntil 350 g, uansett om denne skjer ved rask eller vanlig postgang, til en pris lavere enn fem ganger den offentlige takst på en brevpostsending på første vektnivå i den raskeste standardkategorien, dersom en slik finnes. I tilfelle av gratis posttjenester for blinde og svaksynte kan det gis unntak fra pris- og vektgrensene.

2. I den grad det er nødvendig for å opprettholde den universelle tjenesten, skal grensekryssende postsendinger og direktoreklame fortsatt kunne reserveres innenfor grensene for pris og vekt fastsatt i nr. 1.

3. Som et ytterligere skritt i fullføringen av det indre marked for posttjenester skal Europaparlamentet og Rådet senest 1. januar 2000 og med forbehold for Kommisjonens kompetanse treffe beslutning om å videreføre den gradvise og kontrollerte liberaliseringen av postmarkedet, særlig med henblikk på liberaliseringen av grensekryssende post og direktoreklame, og om å foreta en ny vurdering av grensene for pris og vekt, med virkning fra 1. januar 2003, samtidig som det tas særlig hensyn til den økonomiske, sosiale og teknologiske utvikling fram til dette tidspunkt, såvel som til den økonomiske stabilitet hos yteren eller yterne av den universelle tjenesten, med sikte på ytterligere oppfyllelse av målene i dette direktiv.

Disse beslutningene skal treffes etter forslag fra Kommisjonen som skal framlegges innen utgangen av 1998, etter en ny vurdering av sektoren. På anmodning fra Kommisjonen skal medlemsstatene gi alle de opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre denne nye vurderingen.

4. Dokumentutveksling kan ikke reserveres.

Artikkel 8

Bestemmelsene i artikkel 7 berører ikke medlemsstatenes rett til å organisere plasseringen av postkasser på offentlig sted, utstedelsen av frimerker og behandlingen av rekommandert post i forbindelse med rettergang eller administrative framgangsmåter i samsvar med nasjonal lovgivning.

KAPITTEL 4

Vilkår for yting av ikke-reserverte tjenester og tilgang til nettet

Artikkel 9

1. For ikke-reserverte tjenester som ikke omfattes av den universelle tjenesten som definert i artikkel 3, kan medlemsstatene innføre generelle tillatelser i den grad det er nødvendig for å sikre at de grunnleggende krav oppfylles.

2. For ikke-reserverte tjenester som omfattes av den universelle tjenesten som definert i artikkel 3, kan medlemsstatene innføre individuelle lisenser i den grad det er nødvendig for å sikre at de grunnleggende krav oppfylles, og for å beskytte den universelle tjenesten.

Tildelingen av tillatelser kan

- eventuelt underkastes universell tjenesteplikt,
- om nødvendig omfatte krav til kvalitet, tilgjengelighet og yting av de aktuelle tjenester,
- underkastes forpliktelsen til ikke å krenke eneretten eller særretten som ytere eller yteren av den universelle tjenesten har til posttjenestene som er reservert dem i henhold til artikkel 7 nr. 1 og 2.

3. Framgangsmåtene nevnt i nr. 1 og 2 skal være oversiktlige, ikke-diskriminerende, forholdsmessige og bygge på objektive kriterier. Medlemsstatene skal sørge for at søkeren underrettes om årsakene til at en tillatelse helt eller delvis er avslått, og de skal fastsette en framgangsmåte for klagebehandling.

4. Dersom en medlemsstat fastslår at den universelle tjenesteplikten som fastsatt i dette direktiv utgjør en urimelig økonomisk byrde for yteren av den universelle tjenesten, kan medlemsstaten for å beskytte den universelle tjenesten opprette et kompensasjonsfond som administreres for dette formål av en enhet som er uavhengig av den eller dem som tilgodeses. I så fall kan medlemsstaten la tildelingen av tillatelser være helt eller delvis underkastet forpliktelsen til å bidra økonomisk til dette fondet. Medlemsstaten skal sørge for at prinsippene om oversiktighet, ikke-diskriminering og forholdsmessighet overholdes ved

opprettelse av kompensasjonsfondet og fastsettelse av nivået for de økonomiske bidragene. Bare tjenestene nevnt i artikkel 3 kan finansieres på denne måten.

5. Medlemsstatene kan fastsette et identifikasjonssystem for direkterekklame som gjør det mulig å kontrollere disse tjenestene dersom de liberaliseres.

Artikkel 10

1. Europaparlamentet og Rådet skal etter forslag fra Kommissjonen og på grunnlag av traktatens artikkel 57 nr. 2, artikkel 66 og 100 A vedta de tiltak som er nødvendige for å harmonisere framgangsmåtene nevnt i artikkel 9 som regulerer det kommersielle tilbudet av ikke-reserverte tjenester til allmennheten.

2. Harmoniseringstiltakene nevnt i nr. 1 gjelder særlig kriteriene som postoperatøren skal oppfylle, de framgangsmåter vedkommende skal følge, måten disse kriteriene skal offentliggjøres på, og framgangsmåter for klagebehandling samt klageadgang.

Artikkel 11

Europaparlamentet og Rådet skal etter forslag fra Kommissjonen og på grunnlag av traktatens artikkel 57 nr. 2, artikkel 66 og 100 A vedta de harmoniseringstiltak som er nødvendige for å sikre brukerne og yteren eller yterne av den universelle tjenesten tilgang til det offentlige postnettet på oversiktlige og ikke-diskriminerende vilkår.

KAPITTEL 5

Prinsipper for fastsettelse av takster og oversiktlige regnskaper

Artikkel 12

Medlemsstatene skal treffe tiltak som sikrer at takstene for hver av tjenestene som ytes gjennom den universelle tjenesten, er i samsvar med følgende prinsipper:

- prisene skal være overkommelige og fastsettes slik at hver bruker har tilgang til tjenestene som tilbys,
- prisene skal stå i forhold til kostnadene; den enkelte medlemsstat kan beslutte at en og samme takst skal anvendes over hele dens territorium,
- anvendelse av en og samme takst skal ikke utelukke at yteren eller yterne av den universelle tjenesten har rett til å inngå individuelle avtaler om takst med kundene,
- takstene skal være oversiktlige og ikke-diskriminerende.

Artikkel 13

1. For å sikre at den universelle tjenesten ytes over landegrensene, skal medlemsstatene oppmuntre yterne av den universelle tjenesten til å inngå avtaler om terminalavgifter for grensekryssende post i Fellesskapet, slik at følgende prinsipper overholdes:

- terminalavgiftene skal fastsettes på grunnlag av kostnader ved behandling og formidling av inngående grensekryssende post,
- vederlaget skal fastsettes slik at det tas hensyn til kvaliteten på tjenesten som ytes,
- terminalavgiftene skal være oversiktlige og ikke-diskriminerende.

2. Gjennomføringen av disse prinsippene kan ledsages av overgangsbestemmelser som skal forhindre at det oppstår unødvendige forstyrrelser i postmarkedet eller ugunstige følger for postoperatørene, forutsatt at det foreligger en avtale mellom operatørene som sender, og operatørene som mottar; slike bestemmelser skal imidlertid begrenses til det minimum som er nødvendig for å nå målene.

Artikkel 14

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at regnskapene til yterne av den universelle tjenesten er i samsvar med denne artikkel innen to år regnet fra datoen for ikrafttredelsen av dette direktiv.

2. Yterne av den universelle tjenesten skal i sitt internregnskap føre atskilte regnskaper for minst hver av tjenestene på området for reserverte tjenester på den ene side, og for de ikke-reserverte tjenestene på den annen side. I regnskapet for de ikke-reserverte tjenestene skal det skilles klart mellom de tjenester som inngår i den universelle tjenesten, og de som ikke inngår i den. Dette internregnskapet skal bygge på enhetlig anvendte og objektivt begrunnede prinsipper for kostnadsregnskap.

3. Med forbehold for nr. 4 skal kostnadene i regnskapet nevnt i nr. 2 fordeles mellom hver enkelt reservert tjeneste og de ikke-reserverte tjenestene på følgende måte:

- a) kostnader som kan henføres direkte til en bestemt tjeneste, skal føres som slike,
- b) felleskostnader, dvs. slike som ikke kan henføres direkte til en bestemt tjeneste, fordeles på følgende måte:
 - i) dersom det er mulig, skal felleskostnadene fordeles etter en direkte analyse av hvordan kostnadene er oppstått,

- ii) dersom det ikke er mulig å foreta en direkte analyse, skal kategoriene for felleskostnader fordeles på grunnlag av en indirekte forbindelse med en annen kostnadskategori eller gruppe av kostnads kategorier der det er mulig med direkte henføring eller fordeling; den indirekte forbindelsen skal bygge på sammenlignbare kostnadsstrukturer,

- iii) dersom verken et direkte eller indirekte grunnlag for kostnadsfordeling kan finnes, skal kostnads kategorien fordeles på grunnlag av en generell fordelingsnøkkel beregnet ved å bruke forholdet mellom samtlige utgifter som direkte eller indirekte henføres til eller fordeles på hver enkelt av de reserverte tjenestene på den ene side, og samtlige utgifter som direkte eller indirekte henføres til eller fordeles på andre tjenester på den annen side.

4. Andre systemer for kostnadsregnskap kan anvendes bare dersom de er i samsvar med bestemmelsene i nr. 2 og er godkjent av den nasjonale reguleringsmyndigheten. Kommisjonen skal underrettes før disse andre systemene anvendes.

5. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal sørge for at vedkommende organ som er uavhengig av yteren av den universelle tjenesten, kontrollerer samsvaret med det enkelte system for kostnadsregnskap beskrevet i nr. 3 eller 4. Medlemsstatene skal sørge for at en samsvarserklæring utstedes regelmessig.

6. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal ha til rådighet tilstrekkelig detaljerte opplysninger om systemene for kostnadsregnskap som anvendes av en yter av den universelle tjenesten, og skal på anmodning fra Kommisjonen underrette den om disse.

7. På anmodning skal detaljerte fortrolige regnskapsopplysninger som følger av disse systemene, stilles til rådighet for den nasjonale reguleringsmyndighet og for Kommisjonen.

8. Dersom en medlemsstat ikke har reservert noen av tjenestene som kan reserveres i henhold til artikkel 7, og ikke har opprettet et kompensasjonsfond for yting av den universelle tjenesten slik det er tillatt i henhold til artikkel 9 nr. 4, og dersom den nasjonale reguleringsmyndigheten har forsikret seg om at ingen av yterne av den universelle tjenesten som er utpekt av medlemsstaten, mottar åpen eller skjult statsstøtte, kan den nasjonale reguleringsmyndighet vedta at kravene i nr. 2, 3, 4, 5, 6 og 7 i denne artikkel ikke får anvendelse. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal underrette Kommisjonen om slike vedtak.

Artikkel 15

Finansielt regnskap for alle ytere av den universelle tjenesten skal opprettes, revideres av en uavhengig revisor og offentliggjøres i samsvar med den nasjonale lovgivning og de fellesskapsregler som gjelder for handelsforetak.

KAPITTEL 6

Tjenestenes kvalitet

Artikkel 16

Medlemsstatene skal sørge for at det fastsettes kvalitetsstandarder for den universelle tjenesten, og at de offentliggjøres for å sikre at det ytes posttjenester av god kvalitet.

Kvalitetsstandardene skal særlig omhandle transporttid og regelmessige og pålitelige tjenester.

Disse standardene skal fastsettes av

- medlemsstatene med hensyn til de nasjonale tjenestene,
- Europaparlamentet og Rådet med hensyn til de grensekryssende tjenestene i Fellesskapet (se vedlegg). Framtidige tilpasninger av disse standardene til den tekniske utvikling eller til markedet skal foretas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21.

En uavhengig kvalitetskontroll skal foretas minst én gang hvert år av organer som ikke har noen tilknytning til yterne av den universelle tjenesten, på standardiserte vilkår som skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 21. Resultatene av kontrollen skal offentliggjøres i rapporter minst én gang i året.

Artikkel 17

Medlemsstatene skal fastsette kvalitetsstandarder for den nasjonale posttjenesten og sørge for at de er i samsvar med standardene som er fastsatt for de grensekryssende tjenestene i Fellesskapet.

Medlemsstatene skal gi underretning om sine kvalitetsstandarder for de nasjonale tjenestene til Kommisjonen, som skal offentliggjøre dem på samme måte som den offentliggjør standardene for de grensekryssende tjenestene i Fellesskapet nevnt i artikkel 18.

De nasjonale reguleringsmyndighetene skal sørge for at det foretas en uavhengig kvalitetskontroll av ytingen i samsvar med bestemmelsene i artikkel 16 fjerde ledd, at resultatene begrunnes, og at det om nødvendig gripes korrigerende inn.

Artikkel 18

1. Det skal fastsettes kvalitetsstandarder for de grensekryssende tjenestene i Fellesskapet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 16.

2. Dersom det er nødvendig ut fra ekstraordinære forhold knyttet til infrastruktur eller geografi, kan de nasjonale reguleringsmyndigheter gjøre unntak fra kvalitetsstandardene fastsatt i vedlegget. Dersom de nasjonale reguleringsmyndigheter

gjør slikt unntak, skal de umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal hvert år til orientering for komiteen nedsatt i henhold til artikkel 21 framlegge en rapport om underretningene den har mottatt i løpet av de siste tolv månedene.

3. Kommisjonen skal offentliggjøre i *De Europeiske Fellesskaps Tidende* de tilpasninger som foretas av kvalitetsstandardene for de grensekryssende tjenestene i Fellesskapet, og skal treffe tiltak for å sikre regelmessig uavhengig kontroll samt offentliggjøring av kvaliteten ved ytingen som bekrefter at standardene overholdes, og at det er gjort framskritt. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal påse at det om nødvendig gripes korrigerende inn.

Artikkel 19

Medlemsstatene skal sørge for at det fastsettes oversiktlige, enkle og økonomisk overkommelige framgangsmåter for behandling av klager fra brukerne, særlig ved tap, tyveri, skade eller manglende oppfyllelse av kvalitetsstandardene for tjenesten.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre at det ved hjelp av disse framgangsmåtene er mulig å avgjøre tvister på en rettferdig og rask måte, ved å fastsette et system for refusjon og/eller erstatning.

Uten at det berører annen klageadgang fastsatt i nasjonal lovgivning eller Fellesskapets regelverk, skal medlemsstatene sørge for at brukerne individuelt eller, dersom det er fastsatt i nasjonal lovgivning, sammen med organisasjoner som representerer brukernes og/eller forbrukernes interesser, kan framlegge for vedkommende nasjonale myndighet de tilfeller der klager fra brukerne til den universelle tjenesten ikke er blitt behandlet på en tilfredsstillende måte.

I samsvar med artikkel 16 skal medlemsstatene sørge for at yterne av den universelle tjenesten sammen med den årlige rapporten om kontroll av tjenesteytingen gir opplysninger om antallet klager og om hvordan de er blitt behandlet.

KAPITTEL 7

Harmonisering av tekniske standarder

Artikkel 20

Harmoniseringen av tekniske standarder skal fortsette, og det skal særlig tas hensyn til brukernes interesser.

Den europeiske standardiseringsorganisasjon har ansvaret for å utarbeide tekniske standarder som får anvendelse på postsektoren, på grunnlag av de mandater den har fått i samsvar med prinsippene omhandlet i rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter⁽¹⁾.

I dette arbeidet skal det tas hensyn til harmoniseringstiltakene truffet på internasjonalt plan, særlig innen rammen av Verdenspostforeningen.

(¹) EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 96/139/EF (EFT L 32 av 10.2.1996, s. 31).

Standardene som får anvendelse, skal offentliggjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende* én gang i året.

Medlemsstatene skal sørge for at yterne av den universelle tjenesten viser til standardene offentliggjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende* når det er nødvendig av hensyn til brukernes interesser, og særlig når de gir opplysningene nevnt i artikkel 6.

Komiteen nevnt i artikkel 21 skal underrettes om utviklingen i Den europeiske standardiseringsorganisasjons arbeid samt om de framskritt organisasjonen gjør på dette området.

KAPITTEL 8

Komiteen

Artikkel 21

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes.

Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

KAPITTEL 9

Den nasjonale reguleringsmyndighet

Artikkel 22

Hver medlemsstat skal utpeke én eller flere nasjonale reguleringsmyndigheter for postsektoren som juridisk er atskilt fra postoperatørene og fungerer uavhengig av dem.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de nasjonale reguleringsmyndigheter de har utpekt for å utføre oppgavene som følger av dette direktiv.

De nasjonale reguleringsmyndigheter skal særlig ha til oppgave å sikre at forpliktelsene som følger av dette direktiv, overholdes. De kan også ha ansvaret for å sikre at konkurransereglene overholdes i postsektoren.

KAPITTEL 10

Sluttbestemmelser

Artikkel 23

Uten hensyn til artikkel 7 nr. 3 skal Kommisjonen innen tre år etter datoen for ikrafttredelsen av dette direktiv og ikke i noe tilfelle senere enn 31. desember 2000 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktiv, særlig om økonomiske, sosiale, teknologiske og sysselsettingsmessige forhold samt om tjenestens kvalitet.

Rapporten skal eventuelt være vedlagt forslag til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 24

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen tolv måneder etter at det er trådt i kraft. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres.

Artikkel 25

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 26

1. Dette direktiv er ikke til hinder for at en medlemsstat kan opprettholde eller innføre mer liberale tiltak for postsektoren enn dem som er fastsatt i dette direktiv. Slike tiltak skal være i samsvar med traktaten.

2. Dersom dette direktiv opphører å gjelde, kan medlemsstatene opprettholde de tiltak de har truffet for å sette det i kraft, forutsatt at tiltakene er i samsvar med traktaten.

Artikkel 27

Bestemmelsene i dette direktiv, med unntak av artikkel 26, får anvendelse inntil 31. desember 2004, med mindre annet er besluttet i samsvar med artikkel 7 nr. 3.

Artikkel 28

Utfærdiget i Brussel, 15. desember 1997.

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

For Europaparlamentet

For Rådet

J. M. GIL-ROBLES

J.-C. JUNCKER

President

Formann

VEDLEGG

Kvalitetsstandarder for grensekryssende post innen Fellesskapet

Kvalitetsstandardene i den enkelte stat for grensekryssende post innen Fellesskapet skal defineres på bakgrunn av transporttiden for sendinger i den raskeste standardkategorien, beregnet fra innlevering til utlevering(*) etter formelen $D + n$, der D er innleveringsdatoen(**) og n er antallet virkedager fra denne datoen til levering til mottakeren.

Kvalitetsstandarder for grensekryssende post innen Fellesskapet

Varighet	Mål
D + 3	85 % av sendingene
D + 5	97 % av sendingene

Standardene skal oppfylles for samlet mengde grensekryssende post innen Fellesskapet såvel som for den bilaterale postflyt mellom to medlemsstater.

(*) Transporttiden beregnet fra innlevering til utlevering er tiden som går fra sendingen når tilgangspunktet til den leveres til mottakeren.

(**) Innleveringsdatoen det skal tas hensyn til, er den dato sendingen ble innlevert, dersom innlevering finner sted før den siste innsamlingen som er angitt på det aktuelle tilgangsstedet. Når det gjelder innlevering etter dette tidspunktet, anses innleveringsdatoen for å være neste innsamlingsdag.